

Книга Даниїла — номер тридцять один

Попередження для Америки: Важливість тлумачення Даниїла для сьогодення

Jeff Pippenger
2023-12-26

Напис на стіні та тлумачення Даниїла Валтасарові становлять остаточний вирок проти обох рогів Сполучених Штатів — відступницького республіканського та відступницького протестантського. Початкова історія і батьків-засновників Сполучених Штатів, і піонерів адвентизму добре задокументована, однак уроки й застереження, що містяться в ній, були відкладені набік впродовж «чотирьох поколінь». Валтасар досконало уособлює цю істину.

Не обов'язково визначати точний період часу, щоб з'ясувати, скільки триває покоління, бо Боже Слово ніколи не підводить, і воно прямо говорить, що саме в четвертому поколінні Бог закриває книги щодо народів, які повстали проти Його об'явленої волі.

І Бог промовив усі ці слова, говорячи: Я — Господь, Бог твій, який вивів тебе з землі Єгипетської, з дому рабства. Хай не буде в тебе інших богів переді Мною. Не роби собі різьбленого зображення, ані жодної подоби того, що на небі вгорі, що на землі внизу, і що у водах під землею. Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я, Господь, Бог твій, Бог ревнивий, що караю провину батьків на дітях до третього й четвертого покоління тих, хто ненавидить Мене; і чиню милість до тисяч поколінь тим, хто любить Мене й дотримує Мої заповіді. Вихід 20:1.

В останньому поколінні, а отже у пророчому «четвертому поколінні» давнього Ізраїлю, і Іван Хреститель, і Христос назвали те покоління поріддям гадючим.

О, поріддя гадюче, як можете ви, будучи злими, говорити добрі речі? Бо від надлишку серця говорять уста. Добра людина з доброго скарбу серця виносить добрі речі; а лиха людина з лихого скарбу виносить лихі речі. Але кажу вам, що за кожне пусте слово, яке люди скажуть, вони дадуть за нього звіт у день суду. Бо словами своїми ти будеш виправданий, і словами своїми ти будеш засуджений. Матвія 12:34–37.

В останньому поколінні звіра із землі він говорить як дракон (гадюка). Починаючи з 1863 року і аж до Недільного закону республіканський ріг відвернувся від Конституції Сполучених Штатів. Благословення, які Бог дарував нації, відвернули серця громадян і керівників від їхньої відповідальності захищати принципи, що породили багатство й добробут, якими вони звикли користуватися, і вони забули спонукання, яке керувало батьками-засновниками під час створення священного документа, що дав початок багатству й добробуту, яким вони згодом дозволили спокусити себе. Вони не лише забули призначення священного документа, а й свою відповідальність зберігати принципи, закладені в цьому документі.

Починаючи з 1863 року і аж до недільного закону, справжній протестантський ріг (Адвентизм) відвернувся від своїх основоположних істин, установлених Богом через служіння Вільяма Міллера. Благословення, які Бог дарував Адвентизму, відвернули серця громадян і керівників від їхнього обов'язку захищати принципи, що породили духовне багатство, яким вони звикли насолоджуватися, і вони забули про мету піонерів у створенні вістки, представленій на двох священних таблицях, яка була покликана утвердити пророче багатство, яке вони мали берегти й проголошувати.

Коли Господь уклав завіт із давнім Ізраїлем на горі Синай, Він дав дві священні скрижалі з Його десятьма заповідями, які мали бути символом Його завіту з Його народом. Коли Він установив щорічні свята, Він повелів, щоб на П'ятдесятницю приносили дві хлібини, які слід було піднести. Похитна жертва з двох хлібин була єдиним приношенням у служінні святилища, в приготуванні якого належало використовувати закваску (символ людського гріха, злоби, нечестя та лицемірства).

Ваша похвальба недобра. Хіба не знаєте, що трохи закваски заквашує все тісто? Отож, усуньте стару закваску, щоб ви стали новим тістом, як ви й є безквасні. Бо Христос, Пасха наша, був принесений у жертву за нас; отже, святкуймо свято не зі старою закваскою, ані з закваскою злоби й лукавства, але з опрісноками щирості й правди. 1 Коринтян 5:6-8.

Тим часом, коли зібрався незліченний натовп людей, так що вони топтали один одного, він насамперед почав говорити до своїх учнів: Стережіться закваски фарисейської, що є лицемірством. Луки 12:1.

Два хліби похитування, які були піднесені як приношення похитуванням, були символом стяга ста сорока чотирьох тисяч, які, хоч і були грішниками, силою Божою очистилися від своєї закваски злоби, лихості та лицемірства. Закваска, що була в хлібах, уособлювала людей (грішників), які перемогли гріх через процес очищення, представлений як «випікання» у вогні горна вісника заповіді в третьому розділі Малахії. Хліби також уособлювали «хліб небесний», бо при принесенні їх мали підносити до неба як приношення похитуванням.

На П'ятдесятницю, коли настало сповнення прообразу двох хлібин, які протягом років приносилися на п'ятидесятницькому святі, учні Христа розпочали справу покликання іншої групи (другої хлібини) зі світу язичників. Тоді мали бути дві хлібини, обидві очищені від гріха (закваски).

Дві скрижалі Десяти заповідей стали символом завітних стосунків давнього Ізраїлю, а дві хлібини для похитування представляють завітні стосунки з ранньою християнською церквою. На початку історії звіра із землі дві священні таблиці Авакума були дані як символ завітних стосунків сучасного Ізраїлю — істинного протестантського рогу, так само, як священна Конституція була дарована республіканському рогу. Господь нині кличе сто сорок чотири тисячі стати як могутнє військо, і коли вони це зроблять, вони будуть піднесені як похитувальна жертва (стяг), коли їх кинуть у піч, розпалену в сім разів дужче.

Цей стяг символізує закон Десяти Заповідей; він також символізує тих, хто ходить у вогняній печі, маючи поруч живий Хліб Небесний, а також тих, хто відстоює основоположні вчення, зображені на двох священних таблицях Авакума. Усі ці символи представлені у двох свідках одинадцятого розділу Об'явлення.

Суд над Валтасаром становить свідчення проти обох рогів земного звіра. За часів того суду була одна жінка (церква), яка розуміла, що єдиним чоловіком у царстві, який міг розпізнати й витлумачити напис, був Даниїл.

А я чув про тебе, що ти можеш давати тлумачення і розв'язувати загадки; тож якщо зможеш прочитати напис і сповістиш мені його тлумачення, ти будеш зодягнений у багряницю, і золотий ланцюг буде на твоїй шиї, і будеш третім правителем у царстві. Тоді Даниїл відповів і сказав перед царем: Нехай твої дари залишаться при тобі, а нагороди віддай іншому; проте я прочитаю цареві напис і сповіщу йому тлумачення.

О царю, Всевишній Бог дав Навуходносору, батькові твоєму, царство, і велич, і славу, і честь; і за ту велич, яку Він дав йому, всі люди, народи й мови тремтіли й боялися перед ним: кого хотів — убивав; кого хотів — залишав живим; кого хотів — підносив; і кого хотів — принижував. Але коли серце його піднеслося, і розум його затвердів у гордині, його скинули з царського престолу, і славу його відняли від нього; і його вигнали від синів людських; і серце його стало, як у звіра, і мешкання його було з дикими ослами; він їв траву, як віл, і тіло його було змочене росою неба, аж поки не пізнав, що Всевишній Бог панує в людському царстві і що Він ставить над ним, кого хоче.

І ти, син його, о, Валтасаре, не упокорив свого серця, хоч знав усе це; але піднявся проти Господа неба; і принесли тобі посудини Його дому, і ти, і твої вельможі, твої жінки та твої наложниці пили з них вино; і ти прославляв богів срібних і золотих, мідних, залізних, дерев'яних та кам'яних, які не бачать, не чують і не знають; а Бога, в чий руці твій подих і якому належать усі твої шляхи, ти не прославив. Тоді від Нього була послана кисть руки, і був написаний цей напис. І ось напис, що був написаний: МЕНЕ, МЕНЕ, ТЕКЕЛ, УПАРСІН. Ось тлумачення цієї справи: МЕНЕ: Бог полічив твоє царство і поклав йому край. ТЕКЕЛ: Ти зважений на вагах і знайдений легким. ПЕРЕС: Твоє царство поділене й віддане мідянам і персам.

Тоді звелів Валтасар, і вони зодягли Даниїла в пурпур, і поклали золотий ланцюг на його шию, та проголосили про нього, що він буде третім правителем у царстві. Тієї ночі Валтасара, царя халдеїв, було вбито. А Дарій мідянин прийняв царство, будучи близько шістдесяти двох років. Даниїла 5:16-31.

Під час недільного закону в Сполучених Штатах чаша беззаконня та чаша часу випробування переповеряються — для нації, і для відступницького республіканського рогу та відступницького протестантського рогу, — бо Бог «злічив» (шосте) «царство і скінчив його». І обидва роги, і нація будуть «зважені на терезах» (суду, що відбувається у святині) «і знайдені легкими». Тоді Сполучені Штати будуть «поділені», коли спалахне громадянська війна й запанує деспотизм, а потім будуть віддані сьомому та восьмому царствам біблійного пророцтва.

Про Амореїв Господь сказав: «У четвертому поколінні вони знову прийдуть сюди, бо беззаконня Амореїв ще не сповнилося». Хоча цей народ вирізнявся своїм ідолопоклонством і розбещеністю, він ще не наповнив чашу свого беззаконня, і Бог не давав наказу про його цілковите винищення. Люди мали побачити божественну силу, явлену виразним чином, щоб у них не залишилося жодного виправдання. Співчутливий Творець був готовий терпіти їхнє беззаконня аж до четвертого покоління. Тоді, якщо не виявиться жодної зміни на краще, на них мали впасти Його суди.

З безпомилковою точністю Нескінченний і досі веде рахунок усіх народів. Поки Його милість пропонується із закликами до покаяння, цей рахунок залишатиметься відкритим; але коли цифри досягнуть певної межі, встановленої Богом, розпочинається служіння Його гніву. Рахунок закрито. Божественне терпіння припиняється. Більше немає благання про милість за них.

Пророк, вдивляючись крізь віки, бачив у видінні цей час. Народи цього часу були удостоєні небувалих милостей. Найкращі небесні благословення були їм даровані, але зростаюча гордія, жадібність, ідолопоклонство, зневага до Бога і підла невдячність записані проти них. Вони швидко закривають свій рахунок перед Богом.

Але те, що змушує мене тремтіти, — це те, що ті, хто мав найбільше світла та привілеїв, осквернилися панівною беззаконністю. Під впливом беззаконних довкола них багато хто, навіть із тих, що визнають істину, охололи, і їх несе могутня течія зла. Загальна зневага, кинута на істинну побожність і святість, веде тих, хто не перебуває в тісному зв'язку з Богом, до втрати пошани до Його закону. Якби вони йшли за світлом і корилися істині від серця, цей святий закон здався б їм ще дорожчим, коли його так зневажають і відкидають. У міру того як неповага до Божого закону стає очевиднішою, лінія розмежування між тими, хто його дотримується, і світом стає чіткішою. Любов до божественних приписів зростає в одних тією мірою, якою в інших зростає зневага до них.

Криза стрімко наближається. Швидко зростаючі показники свідчать, що час Божого відвідання вже майже настав. Хоч Він і неохоче карає, проте покарає, і то швидко. Ті, хто ходить у світлі, бачитимуть ознаки наближення небезпеки; але їм не слід сидіти в тихому, байдужому очікуванні руїни, втішаючи себе вірою, що Бог укриє Свій народ у день відвідання. Аж ніяк. Вони мають усвідомити, що їхній обов'язок — старанно трудитися, щоб рятувати інших, звертаючись із твердою вірою до Бога по допомогу. 'Дієва ревна молитва праведника багато може.'

Закваска благочестя ще не зовсім втратила свою силу. У той час, коли небезпека і занепад церкви найбільші, невелика громада, що стоїть у світлі, зітхатиме й ридатиме через мерзоти, які чиняться в краю. Але особливо їхні молитви підноситимуться за церкву, бо її члени чинять за звичаєм світу.

Ревні молитви цих небагатьох вірних не будуть марними. Коли Господь виступить як месник, Він також прийде як захисник усіх, які зберегли віру в її чистоті й зберегли себе незаплямованими від світу. Саме в цей час Бог обіцяв помститися за Своїх обраних, які

день і ніч взивають до Нього, хоч і баряться Він щодо них.

"Повеління таке: 'Пройди серед міста, серед Єрусалима, і постав знак на чолах людей, які зітхають і плачуть через усі мерзоти, що чиняться посеред нього.' Ці, що зітхали й плакали, проголошували слова життя; вони докоряли, наставляли й благали. Деякі з тих, хто зневажав Бога, покаялися і смирили свої серця перед Ним. Але слава Господня відійшла від Ізраїля; хоч багато хто й далі зберігав форми релігії, Його сили та присутності бракувало." Свідчення, том 5, 208–210.

Ті, кого уособлював Даниїл, коли стояв перед Валтасаром, які знають "Future for America", тоді отримують "багряницю" Даниїла, "золоте намисто" і будуть проголошені "третіми правителями в царстві". Багрянний — це знак і колір первородних, які отримують подвійну частку спадщини Отця, які становлять сто сорок чотири тисячі.

Це ті, що не осквернилися з жінками, бо вони дівственні. Це ті, що йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов. Вони були викуплені з-поміж людей, як первоплоди Богові та Агнцеві. Об'явлення 14:4.

З двох хлібів, які підносять як знамено, первісток (первоплоди) — це той, на руку якому покладено червону нитку.

І сталося, коли вона народжувала, що один із них висунув свою руку; і повитуха взяла й зав'язала на його руці червону нитку, кажучи: Цей вийшов першим. І сталося, як він відтягнув свою руку назад, і ось вийшов його брат; і вона сказала: Як же ти прорвався? Нехай цей пролом буде на тобі; тому його назвали Перец. А потім вийшов його брат, що мав на руці червону нитку; і його назвали Зерах. Буття 38:28–30.

Перша згадка про «багрянний» у Святому Письмі — це коли «Зерах», який є первістком і чие ім'я означає «світло, що сходить», першим з'явився на світ із близнюків, батьком яких був Юда. Їхня мати, Тамар (яка прикинулася блудницею), була дружиною померлого злого сина Юди. Зерах, «світло, що сходить», походив із коліна Юди й мав на руці багрянну нитку. «Перец» означає «прориватися», і він уособлює тих, хто відокремлюється від папства та виходить із Вавилону під час кризи недільного закону.

«Багрянний шнур» також був знаком, який захистив блудницю з Єрихону, коли місто Єрихон було зруйноване.

Ось, коли ми ввійдемо в землю, ти прив'яжеш цей багрянний шнур у вікні, через яке ти нас спустила; і ти приведеш до себе додому свого батька, і свою матір, і своїх братів, і весь дім твого батька. І буде так: кожен, хто вийде з дверей твого дому на вулицю, його кров буде на його голові, а ми будемо невинні; а хто буде з тобою в домі, його кров буде на нашій голові, якщо хтось підніме на нього руку. А якщо ти розголосиш цю нашу справу, то ми будемо вільні від тієї клятви, якою ти змусила нас клястися. Вона сказала: Хай буде так, як ви сказали. І вона відпустила їх, і вони пішли; і вона прив'язала багрянний шнур у вікні. Ісуса Навина 2:18-21.

Багрянний одяг Даниїла вказує на те, що тоді він символізує сто сорок чотири тисячі, перший із двох хлібів потрясання, які підносять. Як хліби вони символізують Хліб Небесний, якому в загальній залі на шляху до розп'яття дали багрянницю. У бенкетній залі Валтасара, яка була прообразом тієї загальної зали, де Ісусові дали багрянницю, її дають тим, хто розуміє кризу, яка вже незабаром у "Future for America".

Тоді солдати намісника повели Ісуса до преторію і зібрали до Нього всю когорту воїнів. І, роздягнувши Його, накинули на Нього багрянний плащ. Матвія 27:27, 28.

Шата, дарована тим, кого представляє Даниїл, — це Христова шата праведності, яка є білою.

Радіймо й веселімося, і віддаймо Йому честь, бо настало весілля Агнця, і дружина Його приготувала себе. І їй було дано зодягнутися у тонкий вісон, чистий і білий; бо вісон — то праведність святих. Об'явлення 19:7, 8.

Шата, дана тим, кого представляє Даниїл, є водночас багряною й білою, бо їхні шати були випрані лугом пральників, пральником із третього розділу книги Малахії, коли він очищає синів Левія.

Та хто витримає день Його приходу? і хто встоїть, коли Він з'явиться? бо Він як вогонь плавильника і як луг пральників. І сяде Він, як плавильник і очищувач срібла: і очистить синів Левія, і переплавить їх, як золото й срібло, щоб вони приносили Господу приношення в праведності. Малахії 3:2, 3.

Одежа біла, але лише тому, що її було випрано у багрянній крові Агнця.

І від Ісуса Христа, який є вірний свідок, первісток з мертвих і владика царів земних. Йому, хто полюбив нас і обмив нас від наших гріхів своєю кров'ю, і вчинив нас царями й священниками Богові й своєму Отцеві; Йому слава й влада на віки віків. Амінь. Об'явлення 1:5, 6.

Перша згадка про золотий ланцюг — коли Йосипа призначають керівником Єгипту.

І фараон сказав до Йосипа: Ось, я поставив тебе над усією землею Єгипетською. І зняв фараон перстень зі своєї руки й надів його на руку Йосипа, і зодягнув його в шати з тонкого льону, і повісив золотий ланцюг йому на шию; І посадив його на другу колісницю, яка в нього була; і перед ним вигукували: «Схиліть коліна!»; і зробив його правителем над усією землею Єгипетською. І зняв фараон перстень зі своєї руки й надів його на руку Йосипа, і зодягнув його в шати з тонкого льону, і повісив золотий ланцюг йому на шию. Буття 41:41-43.

Причина, з якої фараон призначив Йосипа правителем Єгипту, полягала в тому, що Йосип міг витлумачити сон фараона про «сім разів» у зв'язку з руйнівним подувом «східного вітру».

І сказав фараон Йосипові: У сні моєму, ось, я стояв на березі ріки. І от з ріки вийшло сім корів, вгодованих і гарних на вигляд, і вони паслися на лузі. І ось після них вийшли сім

інших корів, худих, дуже непривабливих на вигляд і худорлявих, яких за потворністю я не бачив у всій землі Єгипетській. І худі та погані на вигляд корови з'їли перших сім вгодованих корів. І коли вони їх з'їли, не можна було й помітити, що вони їх з'їли; вони й далі були погані на вигляд, як на початку. Тоді я прокинувся. І побачив я у сні, і ось на одному стеблі зійшло сім колосків, повних і добрих. І ось після них зросли сім колосків, зів'ялих, тонких і попалених східним вітром. І тонкі колоски поглинули сім добрих колосків. І я розповів це чарівникам; але не знайшлося нікого, хто б міг витлумачити мені це. І сказав Йосип фараонові: Сон фараона один; Бог показав фараонові, що Він збирається зробити. Буття 41:17–25.

Йосип витлумачив сні фараона за принципом «рядок на рядок», бо спершу він повідомив фараонові, що два сні — це один. Потім він витлумачив як символи слово «сім», а також «корови» і «колосся», з якими воно було пов'язане. Слово «сім» у цьому уривку — те саме слово, яке перекладено як «сім разів» у книзі Левіт, двадцять шостий розділ. Йосип витлумачив «сім» як символ семи років, або дві тисячі п'ятсот двадцять днів. І Йосип, і Даниїл тлумачили символ «семи разів» із двадцять шостого розділу книги Левіт.

У сні фараона голод був спричинений тим, що колосся було «опалене східним вітром». Рядок за рядком, як це безпосередньо застосовує Йосип, «східний вітер» вказує, що саме іслам спричиняє період голоду та економічного краху, який починається, коли Йосип і Даниїл отримують золотий ланцюг, що символізує піднесення стяга для світу (Єгипту Йосипа) і поклик Божої іншої отари вийти з (Вавилону Даниїла).

Два роги Сполучених Штатів зображені всіма тими силами біблійного пророцтва, що постають як дві нації. Сюди входять Франція, яка в пророчому сенсі складається із Содома та Єгипту, і Ізраїль, що складався з північного та південного царств, а також Мідійсько-перська імперія. Два роги Мідійсько-Персії у восьмому розділі книги Даниїла показують, що один із рогів царства підноситься останнім.

Потім я підвів очі свої, і побачив, і ось: перед рікою стояв баран з двома рогами; і ті два роги були високі, але один був вищий за інший, і той вищий піднявся останнім. Даниїла 8:3.

Два роги Мідії та Персії символізують два роги звіра із землі, і тому один із рогів звіра із землі має бути вищим і піднятися останнім. У 1798 році, у час кінця, почалося правління звіра із землі, а риг протестантизму був приведений на гору Кармел пророком Іллею, якого представляв Вільям Міллер. Мало відбутися змагання, яке виявило різницю між істинним пророком і лжепророком; воно звершилося під час випробування на горі Кармел, що відбувалося з 11 серпня 1840 року до 22 жовтня 1844 року.

Міллеритський адвентизм був Провидінням визначений як істинний пророк саме тоді, коли протестантські деномінації Сполучених Штатів повернулися до папського Риму й стали його дочками. У 1863 році істинний протестантський риг міллеритського адвентизму повернувся до тієї самої спільності, що й відступницький протестантизм, через повернення до порочного методу вивчення Біблії, як у відступницькому протестантизмі, коли вони

розпочали свою поступову працю з відкидання вістки Іллі. У той самий період розпочалася Громадянська війна у США. (Зверніть увагу, що коли відкидають Святого Духа, інший дух бере гору, і результатом завжди є війна.) Тоді нація була розділена буквально, політично і в пророчому сенсі. Ріг республіканізму відтоді перебуватиме у дедалі гострішій боротьбі між двома головними політичними партіями.

Від 1863 року, який є символом поділу, адже цей рік був самою серединою громадянської війни між Північчю та Півднем, виникли дві політичні фракції республіканського рога і дві фракції протестантського рога, що склалися з Демократичної та Республіканської партій, а також із відступницьких протестантів, які дотримуються неділі, і відступницьких протестантів, які дотримуються суботи. Двочастинний поділ кожного з рогів у дні Христа був проілюстрований садукееями та фарисеями. Один клас відкрито відкинув засадничі принципи, а інший заявляв, що їх обстоює, але зрештою замінив їх людськими традиціями та звичаями.

11 вересня 2001 року, згідно з пророцтвами, було започатковано період випробування образу звіра, і своєї кульмінації він досягає в недільному законі, або на п'яному бенкеті Валтасара. Недільний закон — це знак, що вказує на те, що союз церкви й держави повністю сформувався. У цей момент два роги відступницького республіканізму та відступницького протестантизму стають одним відступницьким рогом, і саме тоді Даниїл стає третім рогом, або третім правителем, або істинним протестантським рогом, що піднімається останнім і є вищим, бо саме тоді його підносять як знамено.

Йосип і Даниїл — це одна й та сама лінія пророцтва, бо, рядок за рядком, усі пророки визначають останні дні. Обидва вони впізнали «сім часів», коли побачили це. «Східний вітер» ісламу проникає під стіну, коли вони подають своє тлумачення Валтасарові й фараонові щодо того, що таке «Майбутнє для Америки». Вони вдягнені в «багрянцю» Христової праведності, яка є тією «білою ризою», зробленою такою кров'ю Христа. Їх підносять як стяг і зображають як вінець або золотий ланцюг, коли вони стають третім правителем, що підноситься вище й з'являється останнім.

Ми продовжимо з шостим розділом книги Даниїла в наступній статті.

Тієї останньої ночі безумного шалу Валтасар і його вельможі наповнили міру своєї провини й провини Халдейського царства. Стримуюча Божа рука вже не могла відвернути насувне лихо. Через численні прояви Свого Провидіння Бог намагався навчити їх пошані до Свого закону. «Ми лікували Вавилон», — проголосив Він про тих, чий суд тепер сягав до небес, — «але він не вилікувався». Єремія 51:9. Через дивну впертість людського серця Бог урешті визнав за необхідне винести невідкличний вирок. Валтасар мав упасти, а його царство мало перейти до інших рук. Пророки і царі, 530.